

Excursió de la Festa Major

Extraordinària va resultar l'excursió que uns 50 socis i familiars de la nostra Societat efectuaren els passats dies 29, 30 i 31 d'agost i 1 de setembre, dies de la Festa Major, per terres de la Vall d'Aran i la població francesa de Lourdes.

A les 6 del matí, del divendres dia 29, es va sortir de la plaça de l'Església fins a la Panadella, lloc on com de costum es fa la primera parada perquè tothom pugui esmorzar; seguidament, es continuà el viatge, aproximadament a les 12 arribem a Pont de Suert i es fa altra parada de mitja hora, temps que tots els expedicionaris aprofiten per visitar principalment la petita, però molt bonica església d'aquesta població. Després que la majoria ja han comprat postals de l'esmentada església i de diferents indrets d'aquesta localitat, continuem viatge fins a Vilaller, on en un restaurant d'aquest poble celebrem el primer dinar d'aquest viatge. Sembla que la cosa marxa bé, doncs després del dinar i tot prenent cafè, uns quants components del grup ja ens ofereixen les seves animades cantades. Més tard, seguim el viatge, fins passar pel magnífic túnel que ens portarà a Viella. En aquesta població ens trobem amb els components de la Coral senyors Estruel i Humet, junt amb les seves esposes Rosa i Mercè, les noies de can Passaserres, que des d'aquests moments, tal com estava previst, s'ajunten a l'expedició. Després d'una curta estada a Viella, seguim el viatge fins a la població de Les, localitat en la que tindrem el nostre estatge en aquests dies d'estada a aquesta formosa Vall. Una vegada que tothom ha estat degudament apositat en el seu allotjament, la gent va escampar-se per la població per estirar les cames i esperar l'hora del sopar, que ens és servit a les nou del vespre, en un saló de l'Hotel Eu-

ropa d'aquella població, i acabat aquest, la majoria va a descansar, ja que el viatge ha estat llarg, altres, més tocatardans, encara surten a fer la xerradeta tot prenent el cafè en un o altre bar.

El dissabte, a les nou del matí, després que el responsable de l'expedició, en Isidre Blanch, sempre atent per complaure a tothom, ha pogut lograr que des del lloc de la duana es concedeixi l'entrada a terres franceses a tots els components de l'expedició, tasca en la que ha estat eficaçment ajudat per en Vicens Buñuel, empenem la marxa cap a la població de Lourdes, no obstant als pocs quilòmetres el cotxe ens vol fer una mala jugada i se'ns para en un lloc solitari, menys mal que el xòfer amb la seva perícia ho soluciona amb promptitud, doncs nosaltres ja ens vàiem per aquelles muntanyes cercant bolets. A la una del migdia i un cop hem arribat a aquesta magnífica població de peregrinatge de Lourdes, ens dirigim al magnífic Hotel Explanade, i després del dinar, tota la colla repartits amb diferents grups, ens traslladem a la grandiosa explanada en la que està enclavat el Santuari de Nostra Senyora de Lourdes. Allà hi havia una ingent multitud de tota raça i condició, desitjosa de contemplar la famosa gruta de la Verge, les esglésies i els jardins, així com la gran quantitat de botigues dedicades a la venda d'objectes allegòrics. No cal dir com tots els expedicionaris vam sortir gratament satisfets d'aquesta visita a Lourdes.

A les 7, retornem a Les, mentre esperem l'hora de sopar, ja es comença a veure certa activitat per preparar la festa que s'ha de celebrar l'endemà amb motiu de commemorar el 39 aniversari de la boda d'un matrimoni expedicionari. Entretant, ens enterem que en Joan Colomé ha estat afavorit amb un magnífic xai que el jovent d'aquesta població va sortejar aquell dia.

Així, arribem al diumenge, dia de festa grossa, a les 9 del matí, sortim amb direcció a Baqueira Baret, a l'objecte de passar unes hores i fer una acampada dalt d'aquelles grandioses muntanyes, però tal cosa no va ser possible, ja que allà al cim hi havia una boira molt espesa i de passada de calor no en feia gens, es va optar per agafar els tras-

tets i vam anar a passar la resta del matí i bona part de la tarda, a la població de Bosost, en un bar del passeig ens vam cruspí tot el que portàvem en unes bosses i que pensàvem menjar dalt d'aquelles encrespades muntanyes. Més tard, es va retornar al nostre estatge, doncs les senyores tenien de preparar les coses per celebrar, com ja hem dit, el 39 aniversari d'un matrimoni amb forma de paròdia. Va arribar a les nou de la nit, hora que tenia lloc el casament (ja hem dit paròdia) del jove Francesc Ortiz i Galán i la senyoreta Maria Torras i Blanes, de l'antiga família granollerina de can Panduro. L'acte de la cerimònia i l'àpat que s'acostuma fer amb tal motiu es celebrà conjuntament en un saló de l'hotel, que per cert feia molt goig. Una gran taula amb forma de uve, adornada amb moltes flors al front de la qual hi havia un bonic i riquíssim canalobre de plata junt amb un monumental pastís nupcial de cinc pisos. Seguidament arriben els convidats, les senyores abillades amb elegants i vistosos trajes llargs, els senyors amb el corresponent trajo d'etiqueta, tots prenen seient al volt d'aquesta V, a continuació i del braç de la seva mare, entra el nuvi, que llueix un bonic vestit a quadros i una virolada corbata, també exhibeix un gran bigoti com els que es gasten ara, a l'estil lligo, a continuació, enmig de l'admiració dels assistents i del braç del seu pare, va aparèixer la núvia, que la veritat sigui dita, estava molt formosa. Portava un bonic vestit llarg de ras blanc i una bonica pallola que la feien encisadora. Hom vegent-la entrar amb aquell somriure i desinvoltura, pensava si aquella joveneta no era la primera vegada que s'unia en matrimoni. Se-

guidament i presidit pel simpàtic escolà Albert, entrà el Reverend Mossèn Blanch, que havia de celebrar la cerimònia i que al termini de la mateixa, llegeix una interessant homilia que encara que amb un to opac, degut a la gran barba que porta, és escoltada amb molta atenció pels contraients. A continuació és servit el sopar, en el seu transcurs regna una gran alegria que va en augment quan els nuvis tallen el pastís i els cambrers comencen a destapar les ampolles de xampany. Tant era l'ambient que regnava en aquells moments, que inclús la mestressa de l'hotel, contagiada del moment, va començar amb ampolles del preuat vi, a regar la gent, com si d'un vertader floricultor es tractés. Després va organitzar-se un ball que va durar fins a la una, hora que tothom va començar a desfilar, encantats d'aquesta simpàtica boda celebrada que estem segurs la recordaran sempre, els convidats i els nuvis de la segona volada.

L'endemà, dilluns, a les nou del matí, enmig d'una petita pluja, empenem viatge fins a Salàs de Pallars, localitat on hem de celebrar l'últim dinar d'aquesta excursió i per les cares de satisfacció que es veuen acabat el mateix, sembla que ha estat a satisfacció de tothom. Altra vegada dalt el cotxe ens disposem fer l'última tirada i la senyora Remei Vila, per mitjà del micròfon, fa una petita enquesta als expedicionaris, principalment els que han vingut per primera vegada i ens diuin la seva opinió de l'excursió. No cal dir que tots coincideixen en afirmar que tot havia anat «sobre rodes» i que no seria l'última. Per la nostra part, encantats i meravellats.

Servei Oficial de MICHELIN per a Granollers i Comarca NEUMÀTICS DALMAU

Recautxutat, Reparacions, Ratllat, Equilibrat Llantes
Sempre al servei de les rodes del seu vehicle,
amb personal especialitzat.

Plaça Jordi Camp - Telèfon 870 315 - GRANOLLERS

Aficionats a la Fotografia
podeu assistir
cada dijous, a les 10 de la nit,
a la trobada tècnica del
Grup Fotografia i Cinema